

“Nooit zul je voldoende beminnen”

Al bemin je nog zoveel, nooit zul je voldoende beminnen. Het menselijk hart heeft een enorm expansievermogen. Wanneer het bemint, dan breidt het zich uit in een crescendo van genegenheid dat alle hindernissen overwint. Indien je de Heer bemint, dan zal er geen schepsel zijn dat geen plaats vindt in jouw hart. (De Kruisweg, achtste statie, nr. 5)

12 januari

Kijkt u nu eens naar de Meester, samen met zijn leerlingen bijeen in de intimiteit van het cenakel. Het moment van zijn lijden nadert en in het hart van de Heer, omgeven door degenen die Hij liefheeft, ontbrandt een heftig vuur: *Een nieuw gebod — zegt Hij hun— geef ik u: gij moet elkaar liefhebben. Zoals Ik u heb liefgehad, zo moet ook gij elkaar liefhebben. Hieruit zullen allen kunnen opmaken dat gij mijn leerlingen zijt: als gij de liefde onder elkaar bewaart* (Joh 13, 34-35). (...)

Heer, waarom noemt U dat gebod nieuw? Wij hebben net nog gehoord, dat naastenliefde een voorschrift was uit het Oude Testament. U zult u ook herinneren dat Jezus, vlak na het begin van zijn openbaar leven, deze eis verbreedde, met goddelijke

edelmoedigheid: *Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: gij zult uw naasten beminnen en uw vijand haten. Maar Ik zeg u: bemint uw vijanden en bidt voor wie u lasteren en u vervolgen* (Mat 5, 43-44).

Heer, sta ons toe, dat wij nogmaals vragen, waarom hebt U dat gebod nieuw genoemd? In die nacht, een paar uur voor Gij U offerde aan het Kruis, in dat innige gesprek met hen die U —ondanks hun persoonlijke zwakheden en onvolkomenheden, zoals die van ons— gevolgd waren naar Jeruzalem, toen hebt Gij ons de onvermoede maat van de naastenliefde geopenbaard: *zoals Ik u heb liefgehad*. Hoe zouden de apostelen u niet begrepen kunnen hebben, terwijl zij getuige van uw onpeilbare liefde waren?

Als wij ditzelfde geloof belijden, als wij werkelijk willen treden in de heldere sporen die de schreden van

Christus hier op aarde hebben achtergelaten, moeten wij ons niet tevreden stellen met het voor de naasten afwenden van het kwaad dat wij zelf niet wensen. Dat is heel wat, maar erg weinig wanneer we inzien dat de maat voor onze liefde bepaald wordt door het gedrag van Jezus. Bovendien houdt Hij ons deze gedragsnorm niet voor als een ver verwijderd doel, als de bekroning na een leven van strijd. Dit gedrag is — moet zijn, blijf ik herhalen, opdat u het vertaalt in concrete voornemens — het vertrekpunt, want de Heer geeft het als een voorafgaand teken: *Hieraan zullen zij u als mijn leerlingen herkennen.*

Vrienden van God, 222-223

dev.opusdei.org/nl-be/dailytext/nooit-zul-je-voldoende-beminnen/ (9-8-2025)